

- 2) Pentru a răspunde la întrebarea precedentă, este important aspectul că persoana interesată a avut posibilitatea de a solicita SVB să încheie un acord în sensul articolului 17 din Regulamentul 1408/17?

⁽¹⁾ Legea generală privind alocațiile familiale.

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară o activitate independentă și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO 1971, L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 12 februarie 2018 – Lînea Directa Aseguradora S.A./Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Cauza C-100/18)

(2018/C 161/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Lînea Directa Aseguradora S.A.

Intimată: Securcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Întrebările preliminare

- 1) O interpretare care include în acoperirea asigurării obligatorii pagubele cauzate de incendiul produs la bordul unui vehicul oprit în cazul în care incendiul își are originea în mecanismele necesare pentru îndeplinirea funcției de transport a vehiculului este contrară articolului 3 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, o interpretare care include în acoperirea asigurării obligatorii pagubele cauzate de incendiul produs la bordul unui vehicul în cazul în care incendiul nu poate fi asociat cu o deplasare anterioară, astfel încât nu se poate considera că acest incendiu are legătură cu un traseu, este contrară articolului 3 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, o interpretare care include în acoperirea asigurării obligatorii pagubele cauzate de incendiul produs la bordul unui vehicul în cazul în care vehiculul staționează într-un garaj privat închis, este contrară articolului 3 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi?

⁽¹⁾ JO 2009 L 263, p. 11.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Spania) la 13 februarie 2018 – Domingo Sánchez Ruiz/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Cauza C-103/18)

(2018/C 161/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: Domingo Sánchez Ruiz

Pârâtă: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Întrebările preliminare

- 1) O situație precum cea descrisă în prezenta cauză (în care angajatorul public încalcă limitele temporale impuse de lege și, prin aceasta, permite o succesiune de contracte de muncă pe durată determinată sau menține caracterul temporar al acestora prin schimbarea tipului de numire din numire cu caracter ocazional în numire interimară sau în regim de suplinare) poate fi considerată utilizare abuzivă de numiri succesive și, prin urmare, inclusă în ipoteza prevăzută de clauza 5 din acordul cadru, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾?
- 2) Dispozițiile Acordului cadru privind munca pe durată determinată, care figurează în anexă la Directiva 1999/70/CE, coroborate cu principiul efectivității, trebuie interpretate în sensul că se opun unor norme procedurale naționale care impun lucrătorului pe durată determinată să manifeste un comportament activ de contestare sau de atacare în justiție (a tuturor numirilor și încetărilor succesive), numai astfel putând beneficia de protecția directivei comunitare și valorifica drepturile conferite de ordinea juridică a Uniunii?
- 3) Luând în considerare faptul că, în sectorul public și pentru prestarea unor servicii esențiale, necesitatea de ocupare a posturilor vacante și de asigurare a suplínirii în perioada concediilor medicale sau a vacanțelor [...] este, în esență, „permanentă”, și având în vedere că se impune delimitarea noțiunii „motiv obiectiv”, care ar justifica angajarea cu contract pe durată determinată:
 - a) se poate considera că ar fi contrar Directivei 1999/70/CE [clauza 5 punctul 1 litera (a)], și, prin urmare, că nu există motiv obiectiv, atunci când lucrătorul pe durată determinată este angajat, fără întreruperi, cu contracte succesive de „interinidad” (muncă temporară) și lucrează toate sau aproape toate zilele anului în temeiul unor numiri/solicitări consecutive și succesive, care se perpetuează, cu stabilitate deplină, de a lungul anilor, motivul pentru care a fost angajat subzistând în permanență?
 - b) se poate considera că necesitatea este permanentă, iar nu temporară și, prin urmare, că ea nu intră sub incidența noțiunii „motiv obiectiv” prevăzută de clauza 5 punctul 1 [litera] (a), având în vedere atât parametrii descriși, și anume existența a nenumărate numiri și solicitări, care se perpetuează pe parcursul mai multor ani, cât și existența unui defect structural, reflectat în procentul contractelor de „interinidad” din sectorul în cauză, [și/sau] având în vedere că aceste necesități, întotdeauna și cu titlu de regulă, sunt acoperite cu lucrători pe durată determinată, devenind în mod stabil un element esențial în prestarea serviciului public?
 - c) sau se poate considera că, în esență, pentru a determina care este limita admisă a caracterului temporar al contractului de muncă, este necesar să se analizeze numai modul de redactare a dispoziției care permite utilizarea lucrătorilor pe durată determinată, atunci când prevede că aceștia pot [OR 2] fi numiți din motive de necesitate, de urgență sau pentru desfășurarea unor programe cu caracter temporar, conjunctural sau extraordinar, în definitiv, utilizarea acestora pentru a fi considerată motiv obiectiv, trebuie să fie în acord cu aceste împrejurări excepționale, iar în cazul în care nu mai este punctuală, ocazională sau circumstanțială, nu mai constituie un motiv obiectiv și, astfel, dă naștere unui abuz[?]
- 4) Este conform cu acordul cadru, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE, să se considere motive obiective pentru angajarea de informaticieni statutari temporari și pentru reînnoirea succesivă a contractelor de muncă ale acestora motivele de necesitate, de urgență [sau] pentru desfășurarea unor programe cu caracter temporar, conjunctural sau extraordinar, atunci când acești angajați publici ocupă în mod permanent și stabil funcții obișnuite specifice angajaților statutari pe durată nedeterminată, fără ca administrația angajatoare să impună limite maxim[e] în ceea ce privește aceste numiri și fără să respecte obligațiile legale pentru ocuparea posturilor și acoperirea necesităților respective de către funcționari pe durată nedeterminată și fără să prevadă vreo măsură echivalentă pentru a preveni abuzurile în ceea ce privește raportul de muncă temporar succesiv, menținând serviciile prestate de informaticienii statutari temporari pe o perioadă îndelungată, în prezenta cauză fiind vorba de 17 ani de muncă neîntreruptă?
- 5) Prevederile acordului cadru cu privire la munca pe durată determinată care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE și interpretarea pe care Curtea a dat-o acestora sunt compatibile cu jurisprudența Tribunal Supremo [Curtea Supremă], în măsura în care aceasta stabilește, fără să țină seama de alți parametri, că există un motiv obiectiv de numire prin trimitere la limitele temporale ale acesteia sau consideră că nu poate exista nicio comparație cu funcționarul de carieră din cauza faptului că sunt guvernate de un regim juridic diferit și de un sistem de acces distinct sau a faptului că funcționarii de carieră sunt numiți pe perioadă nedeterminată, în timp ce funcționarii interimari sunt numiți pe perioadă determinată?

- 6) În cazul în care instanța națională constată săvârșirea unui abuz în ceea ce privește angajarea succesivă a unui funcționar public statutar temporar interimar în cadrul SERMAS [Serviciul de Sănătate al Comunității Madrid], care are scopul de a acoperi necesități permanente și structurale de prestări de servicii de către angajați statutari pe durată nedeterminată, având în vedere că nu există vreo măsură efectivă în ordinea juridică națională pentru sancționarea abuzului respectiv și pentru eliminarea consecințelor încălcării reglementării comunitare, clauza 5 din acordul cadru, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE, trebuie interpretată în sensul că obligă instanța națională să adopte măsuri efective și disuasive, care să asigure efectul util al acordului cadru și, prin urmare, să sancționeze abuzul respectiv și să elimine consecințele încălcării normei europene menționate, înlăturând aplicarea normei naționale care împiedică acest lucru?

În cazul unui răspuns afirmativ și astfel cum reține Curtea de Justiție a Uniunii Europene la punctul 41 din Hotărârea din 14 septembrie 2016, cauzele C-184/15 și C-197/15 ⁽²⁾:

Transformarea raportului de muncă statutar temporar interimar/ocazional/în regim de suplinire într-un raport de muncă statutar stabil, începând chiar cu denumirea de angajat public permanent sau pe durată nedeterminată, care beneficiază de un loc de muncă la fel de stabil precum cel al angajaților statutari permanenți comparabili, ar fi conformă cu obiectivele urmărite de Directiva 1999/70/CE, ca măsură de prevenire și de sancționare a abuzului de raporturi de muncă temporare succesive și de eliminare a consecințelor încălcării dreptului Uniunii?

- 7) În cazul unui abuz de raporturi de muncă temporare succesive, transformarea raportului de muncă statutar temporar interimar în unul pe durată nedeterminată sau permanent poate fi considerată conformă cu obiectivele Directivei 1999/70/CE și cu acordul cadru anexat la aceasta numai dacă angajatul statutar pe durată nedeterminată (în ceea ce privește protecția socială, promovarea profesională, ocuparea posturilor vacante, formarea profesională, concediile, situațiile administrative, situațiile în care raportul de muncă este suspendat, drepturile privind pensia și desființarea locurilor de muncă, precum și participarea la concursurile organizate pentru ocuparea posturilor vacante și pentru promovarea profesională), în conformitate cu principiile permanenței și inamovibilității, cu toate drepturile și obligațiile inerente, în regim de egalitate cu informaticienii statutari pe durată nedeterminată?
- 8) Dreptul comunitar prevede obligația de a reexamina hotărârile judecătorești/actele administrative definitive în împrejurările descrise, atunci când sunt îndeplinite cele patru condiții impuse în [Hotărârea pronunțată în] cauza Kühne & Heitz NV (C-453/00 din 13 ianuarie 2004 ⁽³⁾): 1) în dreptul național spaniol, administrația și instanțele dispun de competența de reexaminare, însă cu restricțiile menționate, care fac exercitarea sa foarte dificilă sau chiar imposibilă, 2) deciziile în litigiu au rămas definitive ca urmare a unei hotărâri pronunțate de către o instanță națională de ultim/unic grad, 3) hotărârea respectivă este întemeiată pe o interpretare a dreptului comunitar care este contrară jurisprudenței Curții și a fost adoptată fără sesizarea cu titlu preliminar a Curții, și [4]) persoana interesată s-a adresat organului administrativ imediat după ce a luat cunoștință de jurisprudența menționată?
- 9) Instanțele naționale, în calitate de instanțe europene care trebuie să asigure efectul deplin al dreptului Uniunii în statele membre, pot și trebuie să solicite și să oblige autoritățile administrative naționale ale statelor membre să adopte, în limitele competențelor lor, dispozițiile relevante pentru eliminarea normelor naționale incompatibile cu dreptul Uniunii, în general, și cu Directiva 1999/70/CE și cu acordul cadru, care figurează în anexa la aceasta, în special?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

⁽²⁾ Hotărârea din 14 septembrie 2016, Martínez Andrés și Castrejana López (C-184/15 și C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Hotărârea din 13 ianuarie 2004, Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 13 februarie 2018 –
Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado**

(Cauza C-105/18)

(2018/C 161/28)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo